

СПІВПРАЦЯ УКРАЇНИ З МІЖНАРОДНИМ ВАЛЮТНИМ ФОНДОМ

Левицька А.О.,

здобувач вищої освіти академічної групи Б 2/1

Миколаївський національний аграрний університет

Міжнародний Валютний Фонд (International Monetary Fund) є міжнародною фінансовою організацією, яка була заснована в 1944 році. До її складу входять 188 країн.

Фонд має статус спеціалізованої установи ООН і його метою є регулювання валютно-кредитних відносин країн-членів та надання їм допомоги при дефіциті платіжного балансу шляхом надання коротко- і середньострокових кредитів в іноземній валюті. Україна стала членом МВФ у 1992 році. Основними цілями співробітництва України з МВФ є стабілізація української фінансової системи, проведення структурних реформ та створення підґрунтя для сталого економічного зростання. Варто зазначити, що міжнародні організації відіграють усе більш помітну роль у світовій економіці. Їх

діяльність дозволяє внести необхідний регулюючий фактор і визначену стабільність у функціонуванні валютно-розрахункових відносин між країнами.

Зростає значення міжнародних валютно-фінансових і кредитних організацій у сфері вивчення, аналізу й узагальнення інформації про тенденції розвитку і вироблення рекомендацій з найважливіших проблем світового господарства. Дослідження історії, правового статусу та діяльності МВФ проводили ряд авторів, зокрема: С. Я. Боринець, В. А. Василенко, В. Н. Денисов, О. О. Харчук, В. Г. Буткевич, В. І. Муравйов, В. П. Колосова; О. О. Шибасєва, Т. М. Нешатаєва, О. Г. Зайцева, В. С. Кузнєцов, Ю. М. Колосов, Дж. Голд, Д. Дрісколл, В. Ебке, Х. Кельзен, Є. Краас, М. Медіна, Д. Мітрані, К. Наді, П. Пескаторе, В. Моравецький та ін. Фонд допомагає Україні поновити свою фінансову спроможність, підказуючи, як найбільш ефективно впроваджувати програму реформ. Також співпраця з Міжнародний валютним фондом на сучасному етапі відкриває можливості для залучення фінансування від інших міжнародних фінансових установ (Світовий банк, ЄБРР, ЄІБ та інші) та урядів інших держав, в тому числі США, ЄС, Німеччини, Канади, Японії тощо.

Україна з 1994 р. активно співпрацює з МВФ, використовуючи його фінансові і технічні ресурси з метою досягнення макроекономічної стабілізації та створення необхідних передумов для проведення економічних реформ. Таке співробітництво здійснювалось переважно в рамках реалізації 8 спільних програм – STF (системна трансформаційна позика), «Stand-By» (стабілізаційна позика), Механізм розширеного фінансування (позика на підтримку розвитку), попереджувальний «Stand-By». Перехід до фінансування дефіциту бюджету за рахунок позик на ринку, послаблюючи емісійну активність НБУ, якісно оновив взаємозалежність між приростом грошової маси та інфляції, що має фундаментальне значення для монетарного регулювання макропроцесів. Тому, важливим моментом боргової політики залишається джерело фінансування, доцільність отриманих кредитів та їх правильне використання. Україна і МВФ співпрацюють за програмою Stand-by. Для того, щоб домогтися схвалення нинішньої програми Україна досить довго вела переговори з Міжнародним валютним фондом – з літа 2019 року. Спочатку планувалося, що буде укладена програма Extended Fund Facility – розширене кредитування для надання середньострокової і довгострокової фінансової допомоги, її термін 3-4 роки. Але потім було вирішено зупинитися на короткостроковій Stand-by. Щоб укласти нову програму для України потрібно було виконати 8 вимог, серед яких земельна реформа і ухвалення відповідних законів.

У червні 2020 р. Україною отримано перший транш обсягом 2,1 млрд дол. США, який було спрямовано до Державного бюджету України. Загалом в рамках співробітництва з МВФ Україна отримала 23910,76 млрд. СПЗ (еквівалент 35 млрд. дол. США).

Міжнародний валютний фонд як наднаціональний орган регулювання міжнародних валютно-кредитних відносин має суттєві важелі впливу на економічний суверенітет України. Через інструменти кредитування він здійснює значний вплив на фіскальну та монетарну політику держави (видаючи

кредити, які допомагають країні формувати міжнародні резерви, стабілізувати національну валюту, продовжувати оплачувати імпорт, відновити умови для міцного економічного зростання). МВФ виконує функції нагляду, технічної допомоги і допомагає Україні проводити обґрунтовану і відповідну до умов економічну політику.

Література:

1. Антоненко І. Співробітництво України з міжнародними фінансово-кредитними організаціями – шлях до стабільності та розвитку в період кризи URL : http://www.nbuv.gov.ua/portal/soc_gum/Evu/2009_13/Antonenko.pdf

2. Бідник Н. Б. Співпраця України з міжнародними фінансовими організаціями як чинник економічного розвитку держави. Науковий вісник НЛТУ України, 2009. Вип. 19.3. с.153-157.

3. Бурковська А. В., Пепуль О. О. Міжнародні фінансово-кредитні установи та їх зв'язок з країною. Науково-теоретичний журнал «Студентський науковий Вісник» МНАУ, 2009 – Випуск 1(1). С. 305-308.

4. Вахненко Т. Міжнародний кредит у світовій валютно-фінансовій системі. Фінанси України. – 2006, №11.с.143-154.

5. Лобас М. Г. Міжнародні фінансові організації та їх значення для економічного розвитку країн. с.1-8 URL : http://www.nbuv.gov.ua/portal/Chem_Biol/Agroin/2010_4-6/LOBAS.pdf.

***Науковий керівник - Сіренко Н. М.,
д-р екон. наук, професор,
Миколаївський національний аграрний університет,
м. Миколаїв***